

RZEŻBA

Bryła rzeźbiarska a kontekst

(15 uczestników)

Architekturę, razem z rzeźbą i malarstwem, uznawano zawsze za trzy najważniejsze sztuki plastyczne – architekturze jednak przyznawano długo rolę wiodącą, nazywając ją królową sztuk. Może dlatego, że malarstwo czy rzeźba często właśnie w połączeniu z architekturą tworzą niezwykle inspirującą całość.

Bryły rzeźbiarskie umieszczane w przestrzeniach publicznych miasta (na elewacji budynku, w hallu, na ulicy, placu czy w parku) stanowią alternatywę dla określanych jako elitarne dzieł wystawianych w galeriach sztuki. Sztuka publiczna może pełnić w mieście funkcje upamiętniające, edukacyjne, informacyjne lub czysto dekoracyjne. Bywa ona często zabawna, przydając miejscom wspólnego użytkownika atmosfery relaksu i niespodzianki.

Zadanie: Modelowanie i budowanie kompozycji rzeźbiarskiej złożonej z trzech dowolnie zaprojektowanych brył

Prace odbywać się będą w piętnastoosobowej grupie pod kierunkiem nauczyciela akademickiego.

Ćwiczenie będzie próbą praktycznych umiejętności wykonania formy rzeźbiarskiej w glinie – podstawowym materiale przeznaczonym do modelowania. Dyskutowane będą następujące zagadnienia: proporcji, współzależności ciężarów, ekspresji bryły rzeźbiarskiej, rodzaju i roli faktury, podstawowych zasad kompozycji plastycznej oraz charakterystycznych cech wyrazu.

Wystawa prac, dyskusja, zdjęcia

Cel edukacyjny:

Zachęcanie młodzieży do poświęcania większej uwagi zagadnieniom związanym z architekturą i sztuką.

Przygotowanie do społecznej partycypacji w podejmowaniu decyzji dotyczących swego otoczenia także tych związanych z wprowadzaniem w przestrzenie publiczne kompozycji plastycznych o zróżnicowanej funkcji i zastosowaniu.